

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074681616/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Dennes Henrik har vundet siden sidst. Munken er bleven dristigere, salvesfuldere, morsomere — men ogsaa lidt utydeligere. Kunstneren kender sin Pligt, naar han stadigt arbejder med de Holbergske Figurer, for hvilke han er den levende Tradition.

Mangelfuldt er Elskerparret. Hr. Jerndorff bør billigvis afgive den ganske unge Leander, der næppe skal være mere end tyve Aar, og Fru Hennings kunde ogsaa uden Skade slippe den lille Jomfru paa de seksten. Men ubetinget forfejlet er Fru Hilmers Pernille, der mangler ethvert Spor af den Ungdom, hvormed den ligeledes sekstenaarige Kammerpige saa hyppigt og truende praler. At Fru Hilmer ikke ser ud som en sekstenaarig Ungdomsblomst, er endda det mindste; var blot ikke Friskheden saa forloren og Stemmeføringen saa uskøn!

Paa en fornuftig Iscenesættelse var der ingen Ulejlighed anvendt. Endnu har Henrik ikke faaet Ordre til at hviske Pernille Hemmeligheden i Øret ved tredje Akts Slutning. Denne er nu meningsløs. Hvorfor skulde Pernille, der selv er bleven en fornem og rig Jomfru, tage den gamle Mand, imod hvem hun revolterede Leonora? Kun naar hun oplyses om Intrigen i rette Tid, forstaar man hendes Opførsel.

Tredje Akts Stuedekoration er forfærdelig — især for den, der erindrer Tegners fortrinlige Illustration